## kirjaamo

**Lähettäjä:** [redacted]
**Lähetetty:** sunnuntai 4. lokakuuta 2026 13.58
**Vastaanottaja:** Toikka Marita; kirjaamo; Häkkinen Inka; Witting Miia; Uljas Laila; Byman Mika; Niemelä Esa; Laakso Sheikki; Wall Janne; Aikio Jenni; Bamberg Ukko; Hovi Henna; Karvonen Tapio; Kekki Kirsi; Vainikka Toni; Villikka Tomi
**Aihe:** Kannanotto Jokelan koulun lakkauttamisesitykseen

**Luokat:** [redacted]

Hyvä kaupunginhallituksen jäsen,

kirjoitan Jokelan koulun lakkauttamisesityksestä sekä henkilökohtaisesta että yhteiskunnallisesta näkökulmasta.

Olen itse käynyt Jokelan koulun, samoin äitini. Koulu on siis osa omaa historiaani ja kokemustani siitä, millainen merkitys pienellä lähikoululla voi lapselle, perheelle ja kokonaiselle asuinalueelle olla.

Olen koulutukseltani yhteiskuntatieteiden maisteri, pääaineenani sosiologia, ja työskentelen työ- ja elinkeinoelämän parissa asiantuntijatehtävissä. Ymmärrän hyvin, että kaupungin talous asettaa päätöksenteolle reunaehtoja ja että palvelurakenteita on ajoittain arvioitava uudelleen. En siis vastusta muutosta itsessään.

Juuri tästä syystä Jokelan koulun lakkauttamista pitäisikin tarkastella huomattavasti laajempana kysymyksenä kuin yksittäisenä palveluverkon säästötoimenpiteenä.

Suomalaisessa koulukeskustelussa on viime vuosina puhuttu paljon suurista yksiköistä, tehokkuudesta ja uusista pedagogisista ratkaisuista. Samalla on jouduttu arvioimaan kriittisesti sitä, mitä tapahtuu, kun koulun mittakaava kasvaa hyvin suureksi ja kun uusia toimintamalleja rakennetaan rakenteiden ehdoilla.

Koulua koskevassa yhteiskunnallisessa keskustelussa on nähdäkseni tärkeää muistaa yksi perusasia: rakenteet eivät ole neutraaleja. Kouluympäristön koko, yhteisön mittakaava, koulumatka ja se, kuinka hyvin lapset ja perheet tunnetaan, vaikuttavat siihen, millaiseksi lasten arki muodostuu.

Siksi meidän ei pitäisi ajatella, että suurempi yksikkö on automaattisesti kehityksen suunta ja pieni koulu menneisyyttä.

Entä jos toimiva, turvallinen ja riittävän pieni koulu ei olekaan rakenne, josta meidän pitäisi päästä eroon, vaan Kouvolan mahdollinen kilpailuetu?

Pääkaupunkiseudun kasvaessa yhä useampi perhe joutuu pohtimaan asumisen hintaa, tilaa, palveluita, koulumatkoja ja lasten arjen laatua. Kouvolalla on tässä yhtälössä mahdollisuus tarjota jotain hyvin konkreettista.

Matka junalla Kouvolasta Helsinkiin taittuu alle kahdessa tunnissa. Kuljen myös itse tällä hetkellä Valkealasta käsin töissä Helsingissä. Yksi merkittävä syy siihen, että elämäni, kotini ja veroeuroni ovat edelleen Kouvolassa, on ollut juuri se, mitä täällä voi tarjota lapsiperheelle: mahdollisuus kasvaa turvallisessa ympäristössä, jossa lapsella on tilaa olla lapsi. Tätä ei pitäisi pitää itsestäänselvyytenä.

Jos Kouvola haluaa tulevaisuudessa houkutella uusia asukkaita pääkaupunkiseudulta ja muualta Suomesta sekä pitää kiinni täällä jo asuvista perheistä, meidän pitäisi tunnistaa ne asiat, joita ihmiset todella arvostavat. Hyvä lähikoulu voi olla tällainen asia.

Sen sijaan, että näkisimme pienen koulun ainoastaan kustannuksena, voisimme nähdä sen osana kaupungin palvelu- ja elinvoimarakennetta. Koululla on vaikutusta siihen, millaisena alue koetaan asuinpaikkana, millaisia perheitä sinne haluaa muuttaa ja millä perusteilla nykyiset asukkaat haluavat siellä pysyä.

Jokela–Niinistö ei ole vain oppilasennuste. Lasten määrän kehitystä on tietenkin tarkasteltava realistisesti. Oppilasmäärät eivät kasva kaikkialla, eikä Kouvola voi ylläpitää kaikkia rakenteita riippumatta niiden tarpeesta. Mutta Jokela–Niinistön kohdalla olisi mielestäni syytä kysyä myös vastakkainen kysymys:

Voiko toimiva koulu itsessään olla yksi niistä rakenteista, jotka auttavat aluetta säilyttämään vetovoimansa?

Jos alueen palveluita karsitaan yksi kerrallaan, voi syntyä itseään vahvistava kehityskulku: lapsiperheet eivät enää koe aluetta yhtä houkuttelevaksi, uusia perheitä muuttaa vähemmän ja tämän jälkeen vähenevää lapsimäärää käytetään perusteena seuraaville palveluverkon supistuksille.

Kaupunki voi kuitenkin tietoisesti rakentaa ja markkinoida Jokela–Niinistöä alueena, jossa lapsiperheen arki toimii. Koulu on tässä kokonaisuudessa konkreettinen ja ymmärrettävä vetovoimatekijä.

Myös säästöjen pitää ymmärrettävästi olla todellisia. Pidän tärkeänä sitä, että koulun lakkauttamisen taloudelliset vaikutukset arvioidaan kaupungin kokonaisuuden näkökulmasta.

Jos henkilöstö siirtyy pääosin muihin kouluihin ja kiinteistön kustannukset eivät tosiasiassa poistu kaupungilta vaan siirtyvät tilapalveluiden vastuulle, ei pelkkä kustannuserän poistuminen yhden yksikön budjetista vielä tarkoita vastaavaa säästöä kaupungin kokonaismenoissa. Taloudellisesti vaikeassa tilanteessa jokainen euro on luonnollisesti tärkeä. Juuri silloin pitäisi kuitenkin pystyä erottamaan todellinen säästö laskennallisesta säästöstä.

Lasten etu ei saa jäädä talousarvion jalkoihin. Taloudelliset säästöt menettävät merkityksensä kaupungissa joka menettää asukkaansa.

Kouvolalla voisi olla tässä mahdollisuus tehdä jotakin valtakunnallisesti kiinnostavaa: osoittaa käytännössä, että kaupungin kehittäminen ei tarkoita aina suurempia yksiköitä, keskittämistä ja palveluiden etääntymistä ihmisistä.

Voisimmeko näköalattomuuden sijaan tehdä lasten ja perheiden tarpeista aidosti kaupungin kehittämisen lähtökohdan?

Voisimmeko sanoa pääkaupunkiseudulta Kouvolaan muuttavalle perheelle, että täällä lapsi saa kasvaa turvallisessa ympäristössä, lähikoulu on aidosti lähellä ja kaupungin rakenteita suunnitellaan myös ihmisten arjen, ei ainoastaan laskennallisen tehokkuuden näkökulmasta? Tämä tarjoaisi mahdollisuuden tarkastella aihetta yksittäisen palveluratkaisun sijaan konkreettisena keinona kehittää myös kaupungin identiteettiä ba tulevaisuuden elinvoimastrategiaa.

Ymmärrän talouden realiteetit ja sen, että muutoksia tarvitaan. En kuitenkaan usko, että pienten koulujen lakkauttaminen ilman ehdottoman vahvoja, vakaita ja tarkkaan harkittuja perusteita on Kouvolan kehityksen tai sen asukkaiden edun mukaista.

Jokelan koulun kohdalla olisi mielestäni viisasta katsoa vuotta 2028 pidemmälle.

Mitä haluamme Kouvolan olevan vuonna 2030, 2040 ja 2050 – ja millaisia rakenteita sen saavuttaminen edellyttää?

Jokelan koulu voi olla tässä tarkastelussa joko kustannuserä, joka halutaan poistaa, tai toimiva rakenne, jonka arvo ymmärretään osaksi alueen elinvoimaa, perheiden arkea ja kaupungin tulevaa vetovoimaa.

Toivon, että päätöksenteossa valitaan tarkastelukulmaksi jälkimmäinen.

Tarjoan mielelläni myös omaa yhteiskuntatieteellistä ja työ- ja elinkeinoelämän parissa kertynyttä asiantuntemustani asian jatkokäsittelyn tueksi. Uskon, että tässä keskustelussa olisi vielä mahdollisuus tarkastella vaihtoehtoja ja rakentaa ratkaisu, jossa käsittelemäni näkökulmat on mahdollista ottaa samanaikaisesti huomioon.

Ystävällisin terveisin,

[redacted]